

לא:

עין משפט
גר בצורה

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ס

(א) ד"מ פ"ג גיטין פ"ג
שעושה מ"ד. (קדושין פ"ג ה"ג)
(ב) (תוספתא פ"ג ה"ד
ע"ג, ג) ד"מ פ"ג גיטין פ"ג
(ד) ד"מ פ"ג. (ה) תורת
פ"ג (מ"א) ד"מ פ"ג.
(ו) (ד"מ פ"ג):

תורה אור השלם

1. השב ישוב לו את
העבט כבא העשש
ושבב בשלמיה וברכך
ולך תורה צדקה לפני יי
אלהיך. (דברים כ"ז ג')

הגהות הב"ח

(א) נ"ב ש"ט א"ת ישראל
על חמ"ו:

מוסף רש"י

שקנה משכון. לל מילי
להחייב בלומין (ב"ב פ"ג)
ואם לאו חייב להחייב
(גיטין פ"ג ה"ג). חמ"ו
עליו מפתח הרי הוא
כמבוער. ואן נרץ לעשו
לפין פ"ד על ד"א ויכא
(ב"ב פ"ג). כספיה אין
להם שמירה אלא
בקרקה. לאס על שמן
ונגנא. פשעיה ה"ו (ב"ב
פ"ג). משום ריחא.
שכלל מריח וחספא חמיה
והרי הוא מליא ונראה
(ט"ו):

רבינו תנאל

רבינו תנאל (המשך)
שפלה עליו מפתח ונסמן
כפ"ר. אם הוא טמון
שלישה פסחים שאין
הכלב יכול לחפש אחריהם.
כלומר אינו מריח ריח
החמץ הרי הוא כמבוער,
ואינו חייב לחפור
ולחצוץ ולשירי. אבל
צריך לכתולו. ולא חייב
אפילו בשמירת הפסח
קר, כי הא דאמר שמואל
אין להם שמירה
אלא בקרקע. לא בעינן
כתיב האי אלא טמא בלבד
דכתיב ויחפרו. ולא חייב
מניא הוא ד"ה. ושני
משום ריחא לא חיישין.
לך אפילו אם הוא טמון
בקרקה טמא פ"ג ל"ה.
מנתי האוכל תרומת חמץ
בפסח בשוגג משלם קרן
ותומש. כמזי תרואל
וחייב ב"ה פטור פ"ג
התשלומין ומדמי העצים.
פירוש לא תאמר תשוב
והתרומה שאכלת אתה
כאלו שירפת אותה
ונהנית ממנה ואתה חייב
לשילם כפי הנאתך. אלא
אפילו כעצם העלמין
לשרפה אין חייב תשלום.
שהחמץ בפסח איסורי
הנאה הוא. ולית ליה לכתן
לשרפה וליותה ממנה.
כדרך שנתנה בשאר ימות
השנה בתרומה פסחא
שמיטקיה חתח תבטילו.
א"י הכי אפילו בשוגג הוא
פטור מן התשלומין דהא
לית ליה דמיס דאיסורי
הנאה הוא. וארמינן ממ"ד
ר' יוסי הגלילי הוא דאמר
ותמה על עצמך איך
חמץ אסור בהנאה כל
אחד ואכל אחד השותה

אלא. רישא וסיפא כשהרינו אלל זלא הרינו דכולי עלמא מאן
ולהנא הוא גובה: קונה משכון. כל ימי הלואה המשכון קניו לו ואם
נאנס חייב בלומין שאינו עליו לא כשומר חנם ולא כשומר שכן
שפטורין בלומין אלל כולו כרומיה ובשמירתו עומד: ולך פסיה

לדקה. בהשגת העבט כתיב. אי
אמרת קונה משכון איכא לדקה כהא
שכיבה ששכנ משלמו ששאלו לו
זה דבר הקניו לו ואם אינו קונה
לדקה בהשכנה זו מניין על שלו
שכנ: אלל ישראל מנכרי לא.
הלך לא עבר עליה דלמך מר
(לעיל דף ט"ו). אלל אמה רואה של
אחרים: פטן נכרי פטונו וכו'.
ואומינא לרנא לעיל (ב"ב פ"ג)
ששהרינו אללו והא אמרת השתא
דכרי הכל נכרי מישראל לא קני:
לא קשיא. מתמיתין דלמך ליה
כשהרינו אללו אם לא אמן קך עד
יוס פלוגי יהא שך מעכשיו הלך

נכרי שלטה את ישראל על הלך
נשות נכרי ומשכנו שלטה את הנכרי
קס ליה נשות ישראל כרימא דלא
אמר ליה מעכשיו אלל כשאר משכון
נמנו לו וקבע לו זמן שאם ליה יפרע
לו יגבה חובו ומשכנו ושום ארמו
דמיס הלך נככרי שלטה לישראל
דכרי הכל אפילו לא פרע ליה
אסור לישראל ליהנות ממנו דכל
ימות הפסח של ישראל היה דמאן
ולהנא הוא גובה וחי משום דהרינו
נכרי מישראל לא קני. וישראל

שהלוי פלוגי מאן דאקר סגר כיון
שהרינו בעל חוב קונה משכון וליכא
למימר הכא מאן ולהנא גובה
ומאן דשרי קסברי ישראל מנכרי
ליכא דקה ולא קני משכון: ומנא
סימרא. דלפילו כשהרינו שאני
לן בין אמר מעכשיו ללא אמר
מעכשיו: פטן פלוגי. פת גדולה
האפיה נמנו גדול כעין ישראל
שלו שהמורים שלהם היו קטנים
ומיטלטלון ופיהם למעלה ומדידין
הפת דפסות ואורן אוסין לה אלל
פמיס קטנים ואורחא דמילתא נקט
דאידי דמשיני שקיל ליה נמשכון:
אינו עובר. כפסח דקסבר
ישראל מנכרי לא קני משכון:

נמשכו קאמר אם לא
אפרע לך עד יוס פלוגי עובר ואף
על פי שלל הגיע הזמן שמה כשיגיע
לא יפרע ומנא עובר למפרע בגל
יראה: מאי שנא רישא כ"ו. ל' הגעמך
לאו מעכשיו הוא מאי קא מהני בלאו
הגעמך נמי כי מטא זמניה ולא פרע
שקיל ליה נמוכו: ומנא של ישראל.
פת ויין הנמכר בתוכה: אסור

בלבו. שמה יפקח הגל כמומר ומנא
שפיעה היא אללו ומייב דשומר חנם
שגג בתרומה ואפילו הויד
דמך שגגה כפסח דלמך זיה ותמימיה
אמרת נכרי יתקן שפלה ונכרי
ישראל על חמ"ו מנתינן דקמי
ישראל על חמ"ו מנתינן דקמי נכרי
שהלוי וכו' מותר בהנאה מיירי
שלא פדלו ישראל דאי פדלו אע"ג
דמוקי לא נקמון בדלמך ליה
ממעכשיו מכל מקום מאי מהני:
בדרבי יצחק קמיפלגי מיהא
הא ר' יתקן לא קאמר
דקני משכון אלל שנא נשעת הלואה
והכל ישראל שלטה לנכרי על
חמ"ו מן דמשמע נשעת הלואה
דמשמע כהאומינן דקמי הלוי
חנם ומשני הא דמשמע נשעת
הלואה ומאי שנא נשעת הלואה
ופריך והא ארדי וארדי על המשכון
קמי ויש לומר דהכי פירושו כיון
דשלא נשעת הלואה קונה לגמרי
דכרי יתקן ח"כ לענין חמץ יש לנו
לחושבו כאלו הוא של לעבור בלא
ימלא חף נשעת הלואה דחשיבין ליה
מנא וכן יש לפרש בהשגת (גיטין פ"ג)
גבי המלוה על המשכון אינו
משמע מדברי יתקן כיון דקני ליה
שלא נשעת הלואה נשעת הלואה
נמי מוקי של חמץ בידך:
שקונה משכון. פ"ה קונה
משכון ונתינן חמ"ו

אונסין ור"י אומר דכהאומינן (ב"ב
פ"ג) משמע דלא היו אלל שומר שכן
דהלוי על המשכון שומר שכן צני
למימר הכס נגמרא דסבר לה ככרי
יתקן וכולה שמעתא חמ"ו של נכרי
ניד ישראל איישי שלל קבל עליו
ישראל אחריתו דאי קבל הכי הוא שלו
ועיבד עליו כדמוכח בפ"ק (דף ה' א')
ואם אבר הגעמך עובר. לאכרי
רישא ומיירי שפדלו וסיפא כי אמר
הגעמך מיירי שאינו רואה לפדותו:
דבר

כנהא. דלא תלין ליה בפועליו אלל מן של מנא היה ושל ישראל הוא: ג' לר"י שיבעל
עובר עליו: כספיה. של פיקדון אין להם שמירה אלל בקרקע ואם לא נתן בקרקע ואבדו
חייב בפשיעה: משום ריחא. שהכלב מריחו ומחטטו ומוליא: מסיכרא. מקוס: מתנ"י. כשגג
בתמך משלם קרן וחומש ואף על גב דלא היה שיהי מדי דחמץ כפסח אסור כנהא מיהו שוגג
יוסף עליו ונתן לכהן את הקודש (ויקרא ע"ג) דבר הראוי להיות קודש שאינו יכול לשלם לו המעות
דלקמן (נ"ג) לאו לפי דמים משלם אלל לפי מדה משלם הלך לאו נתר דמים אוליין: כמזי. שהויד
פטור מן התשלומין: ומדמי עמיס. אם תרומה טמאה היא אין משלם לו דמי עמיס שהיתה ראויה
דתרומה מיד אין זה חומש ואין תשלומיה לכפרה ואין נעשין תרומה דגמי חומש כנהא כתיב אלל
בעלמא ומשלם מעות ולפי דמים ולא לפי המדה וחמץ כפסח לאו נר דמים דאסור כנהא ואף להיסק
לאו חיי ליה ולאו מידי חפסדיה: גמ'

שכעה כרבעין למיור לקמן. תן והם בתרומה פ"ו. אבל תרומה שוגג משלם קרן וחומש, אחד ואכל אחד השותה

אלא הב"ע שההרינו אצלו וקמיפלגי בדרבי יצחק. מיהא לרבי
אכרי יתקן יתקן הך דע"כ דכרי יתקן קמיפלגי וסיפא
דקמי נכרי שלטה את ישראל על חמ"ו מנתינן דקמי נכרי
שהלוי וכו' מותר בהנאה מיירי
שלא פדלו ישראל דאי פדלו אע"ג
דמוקי לא נקמון בדלמך ליה
ממעכשיו מכל מקום מאי מהני:
בדרבי יצחק קמיפלגי מיהא
הא ר' יתקן לא קאמר
דקני משכון אלל שנא נשעת הלואה
והכל ישראל שלטה לנכרי על
חמ"ו מן דמשמע נשעת הלואה
דמשמע כהאומינן דקמי הלוי
חנם ומשני הא דמשמע נשעת
הלואה ומאי שנא נשעת הלואה
ופריך והא ארדי וארדי על המשכון
קמי ויש לומר דהכי פירושו כיון
דשלא נשעת הלואה קונה לגמרי
דכרי יתקן ח"כ לענין חמץ יש לנו
לחושבו כאלו הוא של לעבור בלא
ימלא חף נשעת הלואה דחשיבין ליה
מנא וכן יש לפרש בהשגת (גיטין פ"ג)
גבי המלוה על המשכון אינו
משמע מדברי יתקן כיון דקני ליה
שלא נשעת הלואה נשעת הלואה
נמי מוקי של חמץ בידך:
שקונה משכון. פ"ה קונה
משכון ונתינן חמ"ו

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ

הרינו הנאל
ופריך לעולם רישא וסיפא
שההרינו אצלו. וברבי
יצחק פלוגי דאמר מינן
לבעל חוב שקונה משכון,
שנאמר ולך תורה צדקה
אם אינו קונה צדקה מן,
ח"כ לית ליה ליה ד"ה
יצחק ור' מאיר אית ליה
המפתחין ל' ור' דר' יצחק
תנאי הוא. ושנינו כולי
עלמא אית להו דר' יצחק.
והנה ביה קא מיפלגי,
ח"כ סבר ישראל שפדל
דבר צדקה הוא קני. אבל
מסתור דני דלאו כו
צדקה הוא לא קני. ור'
מאי סבר ק"ו משכון
דישראל קני ליה הלואה,
משכון דני לא כל שכן,
אבל נכרי שהלוי את
ישראל על חמ"ו וקבע לו
זמן לפירעו אתה הפסח
רביי הכל עובר, ולא קנה
משכון של ישראל
אלא ברשות ישראל קני
ועובר עליו. ומקמי תנן
נכרי שהלוי את ישראל
על חמ"ו אחר הפסח
מותר בהנאה. האמרת נמי
מישראל לא קני ואפילו
הרינו אצלו. ושנינו
משנתנו כשפירש לו קני
מעכשיו. כהתיבא נכרי
שורדנין כתיבא אצל
ישראל אינו עובר בפסח.
ואם אבר לך הגעמך
כלומר קני מעכשיו עובר.
וכן סוגיא דשמעתא זו
סלקא והוא כן הוא דהני
להלוי על שדרו ואמר לו
אם איני מביא לך עד
שליש שבועות יהי הוא קני
למעכשיו. כ"ו ח"ד תחת
של גוי ומלא של גוי.
כלומר הסחורה שבתוך
התנות לנכרי. ופעילי
ישראל נכנסין לשם
ועושיין מלאכתן. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
אסור בהנאה. ואין צריך
לומר באכילה. כלומר
חמץ של ישראל הוא. וכן
תחת של ישראל ומלא
של ישראל ופעילי גוים
נכנסין שם ומשכשין
בעריי החמץ. חמץ
שנמצא שם אחר הפסח
מותר באכילה. ואין צריך
לומר בהנאה. כלל
דמילתא כתיב מועלין
אזלינן. אם מועלין ישראל
הן חמץ הוא אסור, ואם
של גוים מותר. חמץ